

og man har fra engelsk Side selv paakaldt vor Opmærksomhed med Hensyn til det hensigtsmæssige i, at man her i Danmark indførte Kontrol med dette ferske Kød, som var bestemt til Udsørsel. Regeringen har derfor ment at burde tage denne Sag op, og Løsningen skulde da foreligge i det lille Lovforslag, som nu er til Behandling. Jeg skal i øvrigt henvise til de korte Motiver, der ledsagede Lovforslaget i sin Tid. Tanken er jo den, at man som almindelig Regel vil forlange, at det Kød, der udføres, ledsages af en Dyrlægeattest om, at Kødet er sundt, det vil sige, at Dyret ikke har været angrebet af nogen smitsom Sygdom, der kunde bevirke, at Kødet ikke egner sig til Mennekesføde, og endvidere en Attest om, at Dyret heller ikke, da det blev slagtet, var saa afmagret, at Kødet ikke egnede sig til Mennekesføde. Det er jo sikkert, at denne Kontrol vil føre til Besværligheder for dem, der ville udføre Kød. Det er jo en Selvfølge, at man ikke kan etablere en Kontrol, uden at den fører Bæmseligheder med sig, men netop for at lette disse Besværligheder har man foreslaaet, at der ved de betydeligere Eksportslagterier skulde ansættes tilsynsførende for Statskassens Regning, saaledes at man der fik en Kontrol udført paa en let Maade og uden Betsøtning for Afsenderne. Det er saa kun de Afsendere, der holde paa selv at slagte og selv at udføre Kødet, uden at lade det gaa igennem de store Slagterier, som maa komme til at lide under Kontrollens Indførelse. Men her maa man saa henvise til, at den enkelte i saa Henseende maa finde sig i at lide et mindre Tab, for at det hele og store kan høste den fornødne Fordel. — Det er jo en Selvfølge, at dette Lovforslag har aktuel Interesse, og jeg skal derfor anbefale det til det høje Ting og navnlig anbefale det til hurtig Fremme.

Casper Jensen: Der er ingen Tvivl om, at den Tanke, der ligger til Grund for dette Lovforslag, er god. Her er en Mulighed, jeg vil endog saa sige en temmelig stor Mulighed for, at vi derved bedre komme over den Kalamitet, som rammer os ved disse Indførselsforbud fra Englands og Tyslands Side. I sin Tid, da et lignende Forbud kom mod Svineindsørsel paa Grund af Svinepesten her, blev man jo meget angstet, thi det var jo en væsentlig Indtægtskilde, der der gik fra os. Jeg tror, at det, at vi anstrængte os den Gang og udførte Flæsk i Stedet for de levende Svin, har haft en stor Betydning, saa at hele det Indførselsforbud langt fra har været til Skade for os

her i Landet. Jeg tror heller ikke, at Indførselsforbudet for de øvrige Kreaturers Vedkommende, naar vi faa indhentet nogen Erfaring og ved Hjælp af et saadant Lovforslag bedre komme efter det, vil være saa slemt som det tegner til. Naturligvis er der stor Forskel paa, om Forbudet rammer Svin eller andre Kreaturer. Svin kan man bedre udføre i slagtet Tilstand, idet man let kan salte og røge Flæsket. Men som sagt, jeg tror, at vi maaste kunne oparbejde en Udsørsel af fersk Kød, som til Dels kan raade Bod paa den Skade, som Forbudet mod Indførsel til England af levende Kvæg har foraarsaget.

Der er imidlertid flere Punkter i dette Lovforslag, som jeg ikke rigtig synes om, der er særlig i § 1 noget uklart, og lidt usiderstaaeligt. Jeg vil sige, der er noget usædvanligt ved det hele, saa jeg nødig vil have, at der skulde vedtages en Lov overensstemmende med det foreliggende Lovforslag. Jeg kan godt forstaa, at Tiden ikke tillader en Behandling i et Udvalg; jeg antager heller ikke, det er Flertallets Ønske, at det skal i Udvalg. Men jeg vil dog tillade mig at stille et Par Ændringsforslag, særlig til § 1. Naar man tager Hensyn til, hvad en saadan Kontrol skulde gaa ud paa, er der jo to Spørgsmaal, der rejse sig, nemlig det sanitære Spørgsmaal og Kvalitetsspørgsmaalet, Handelsegenstaberne ved Kødet. Det sidste er man til Dels kommet bort fra, og jeg tror ogsaa, det er rigtigt; det er ikke værdt, at Lovgivningsmagten blander sig ind i det. Man har i Folketinget rettet den Bestemmelse, at Kødet ikke maa hidvære fra Dyr, der ere saa afmagrede, at det ikke er en god og sund Handelsvare, som der stod i Regeringsforslaget, til, at de ikke maa være saa afmagrede, at deres Kød ikke kan anses for egnet til Mennekesføde. Det ene er, om man saa vil, mere et Handelsudtryk, det andet mere et sanitært Udtryk, men det er jo i Virkeligheden det samme. Der er 3 Ting i § 1, der bemyndiger Regeringen til at træffe Foranstaltninger mod Udsørsel, nemlig det, at Kødet er fordærvet eller hidvører fra Dyr, der paa Grund af smitsom Sygdom ikke bør bruges til Mennekesføde, eller at Kødet er af Kreaturer, der ere saa afmagrede, at de ikke kunne anses for egnet til Mennekesføde. Men det er sandelig ikke nok. Jeg forstaar slet ikke, hvorfor det Ord „smitsom“ er kommet med ind i Lovforslaget. Dette Ord rammer ikke nok. Hvorfor maa Kødet af Dyr med andre Sygdomme udføres. Jeg vil nævne en Sygdom som Kræft. Er der et Dyr, der er besægt med Kræft, er Regeringen efter dette Lovforslag ikke bemyndiget til at for-